

Prof. dr hab. Adam Mazanowski, dr h.c. (1933–2012) Wspomnienie

Z ogromnym smutkiem żegnaliśmy w dniu 8 marca 2012 r. w Radzewicach śp. profesora Adama Mazanowskiego, zmarłego 1 marca 2012 r. Miejscość ta położona jest w pobliżu Dworzysk, z którymi związał się na całe swoje dorosłe, zawodowe i naukowe życie. Zresztą, jak w rozmowie podkreśliła Jego żona, życzeniem Profesora było spocząć blisko Dworzysk.

Pan prof. Adam Mazanowski urodził się w Krakowie w 1933 r., gdzie mieszkał zaledwie trzy lata. Następnie, wraz z rodzicami przeniósł się do Bielska Białej. Tu uczęszczał do szkoły podstawowej i średniej. Studia wyższe ukończył w 1957 r. na Wydziale Zootechnicznym Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu, uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera zootechnika. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadała Mu w 1962 r. Rada Wydziału Zootechnicznego WSR we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Możliwości podniesienia cech użytkowych kur rasy Sussex metodami selekcji na przykładzie hodowli w województwie wrocławskim”. Promotorem pracy był prof. dr hab. Tadeusz Konopiński.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie szczegółowej hodowli zwierząt nadała Mu w 1970 r. Rada Wydziału Zootechnicznego Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Studia nad zjawiskami naddominacji i epistazy cech użytkowych w populacji kur, przy uwzględnieniu ważniejszych wskaźników genetycznych”. W 1981 r. otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk rolniczych, nadany uchwałą Rady Państwa, a w 1987 r. – tytuł profesora zwyczajnego. W 1997 r. Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie (obecnie Uniwersytet Warmińsko-Mazurski) nadała Mu w uznaniu zasług tytuł doktora honoris causa tej uczelni. Z kolei, w 1988 r. w uznaniu wybitnych osiągnięć w dziedzinie zootechniki Polskie Towarzystwo

Zootechniczne uhoonorowało prof. Adama Mazanowskiego godnością Członka Honorowego PTZ.

Pracę zawodową prof. dr hab. Adam Mazanowski rozpoczął w 1955 r. w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu, w Zakładzie

Hodowli Drobiu Katedry Szczegółowej Hodowli Zwierząt na stanowisku młodszego asystenta, jeszcze przed ukończeniem studiów. W czasie pracy na Uczelni do 1958 r. i w latach 1961–1969 zajmował kolejne stanowiska – asystenta, starszego asystenta i adiunkta. Jak widać z przedstawionych dat, miał trzyletnią przerwę uczelnianą. W tym czasie pracował bowiem w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym jako nauczyciel. Dodatkowo, w latach 1957–1960 pracował w Dolnośląskim Związku Hodowców i Producentów Drobiu we Wrocławiu.

Od września 1969 r. podjął pracę w Centralnym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Drobniarstwa w Zakrzewie k. Poznania (od stycznia 1997 – Instytut Zootechniki, Oddział Badawczy Drobniarstwa). Objął stanowisko kierownika Zakładu Żywienia i Użytkowania Drobiu, a następnie kierownika Zakładu Hodowli Drobiu Wodnego w Dworzyskach. Warto również podkreślić, że prof. A. Mazanowski pełnił równocześnie w latach 1972–1974 obowiązki zastępcy dyrektora ds. naukowo-badawczych COBRD.

W 1981 r. rozpoczął dodatkowo pracę w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy na Wydziale Zootechnicznym. W 1984 r. powierzono Mu (na drugim etapie) stanowisko kierownika Katedry Hodowli Drobiu. Profesor Adam Mazanowski był człowiekiem ogromnie pracowitym, dzięki czemu zdołał wywiązać się ze swoich obowiązków. Miał niezwykle bogaty

dorobek naukowy. Opublikował 696 prac, w tym 184 oryginalne prace twórcze, 370 artykułów popularnonaukowych, 13 podręczników i skryptów.

Był promotorem 15 doktorantów, spośród których pięcioro zostało wypromowanych

jako doktorzy habilitowani i już są profesorami tytularnymi. Warto ponadto zauważyć, że prof. A. Mazanowski był recenzentem 35 prac doktorskich, 20 habilitacyjnych i 22 na tytuł naukowy profesora.

Tutaj chciałem dodać wątek osobisty. To właśnie Pan prof. Adam Mazanowski dwukrotnie brał udział w moim rozwoju naukowym. Był recenzentem zarówno przy habilitacji, jak i na tytuł profesora. To od Niego nauczyłem się zwracać uwagę na używanie poprawnego słownictwa fachowego. Był w tym mistrzem.

W czasie pracy w Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy był promotorem 69 prac magisterskich, z których 13 w konkursie PTZ i *Przeglądu Hodowlanego* uzyskało pierwsze lub drugie narody oraz wyróżnienia. W Zakładzie Hodowli Drobiu Wodnego w Dworzyskach prowadził praktyki dyplomowe dla studentów i staże naukowe. Był zapraszany z referatami na Zjazdy Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego. To właśnie Poznańskie Koło PTZ zorganizowało Mu uroczysty Jubileusz w 75-lecie urodzin. Brał udział jako wykładowca w Specjalistycznym Studium Poddyplomowym: „Choroby drobiu oraz ptaków ozdobnych” dla lekarzy weterynarii na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przy-

rodniczego we Wrocławiu i w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym-PIB w Puławach.

Profesor Adam Mazanowski miał też swoje praktyczne hobby, którym były pszczoły. To one zabierały Mu każdą chwilę wolnego czasu. Ale dawały spokój, ukojenie i satysfakcję. Rodzina miała wspaniały pożytek – miód.

Rozmawiałem z Panem Profesorem niespełna dwa tygodnie przed Jego odejściem. Był bardzo zasmucony śmiercią prof. Jerzego Koreleskiego. Powiedział mi: „przecież otrzymałem od Niego życzenia noworoczne”. Nic nie wskazywało w tej rozmowie, że sam musi wkrótce odejść.

Na zakończenie pragnę podkreślić, że prof. Adam Mazanowski zebrał w sobie te najlepsze cechy charakteru, które mogą być dla krakowianina, wrocławianina i poznaniaka. Był skromny, ciepły, przyjazny oraz życzliwy i takim go zapamiętamy.

prof. dr hab. Eugeniusz Herbut